

PRATARMĖ

Antrasis leidinio *Athena. Filosofijos studijos* numeris skiriamas Emmanueliui Levinui. Kaip žinoma, Levinas gimė 1906 metais Lietuvoje, Kaune, žydų šeimoje, kur buvo auklėjamas pagal žydų tradicijas. Vėliau, 1924 metais jis išvyko į Strasbūro universitetą studijuoti filosofijos. Nuo to momento Levinas, kaip ir Jurgis Baltrušaitis, Algirdas Julius Greimas, Marija Gimbutas, Vytautas Kavolis, Jonas Mekas, Jurgis Mačiūnas ir daugelis kitų, priklauso jau nebe Lietuvai, o visam pasauliui. Galima teigti, kad faktinės Levino gyvenimo aplinkybės keistai atsikartoja ir šiame numeryje. Pirmąją jo dalį sudaro straipsniai, parengti pagal pranešimus, skaitytus tarptautinėje Emmanueliui Levinui skirtoje konferencijoje, vykusioje Loyola koledže Baltimorėje 2005 metais. Dėkoju Paului Richardui Blumui už pasitikėjimą ir pagalbą, taip pat už (man pačiai) netikėtą idėją publikuoti šiuos tekstus Lietuvoje. Juk tai puiškus būdas pranešti pasauliui, jog Lietuva jau šešiolika metų yra nepriklausoma valstybė, o joje gyvena žmonės, besidomintys filosofija!

Dėkoju savo kolegoms ir bendraminčiams, kurių darbai, publikuojami šiame numeryje, leidžia kalbėti apie stiprią lietuviškąją Levino filosofijos vertimų ir tyrimų mokyklą. Rankraščiai ir laišakai liudija, jog Levinas visą gyvenimą nepamiršo lietuvių kalbos; tačiau dar svarbesni man rodosi tie pėdsakai, kuriuos Levinas įrašė į šiuolaikinę lietuvių filosofiją, dėl politinės valios ar istorinio atsitiktinumo vis dar rašomą lietuvių kalba.

Taip pat dėkoju Brachai L. Ettinger už leidimą perspausdinti jos pačios pokalbį su Levinu, kuris ne tik atskleidžia hebrajišką pokalbio dalyvių giminybę, bet ir parodo skirtingų lyčių, skirtingų filosofinių mokyklų ar net kartų prieštaravimus. Brachos L. Ettinger studijoje atskleidžiamos Levino filosofijos implikacijos tiek post-feminizmui, tiek (post?)psichoanalizei. Dėkoju už sutikimą publikuoti originalias pokalbio metu darytas Levino nuotraukas, kurios papildė pokalbio argumentaciją reikšmingais gestais.

Nuoširdžiai dėkoju savo kolegoms Danutei Bacevičiūtei bei Nagliui Kardeliui – už kantrybę, kompetenciją ir bendradarbiavimą.

Audronė Žukauskaitė

PREFACE

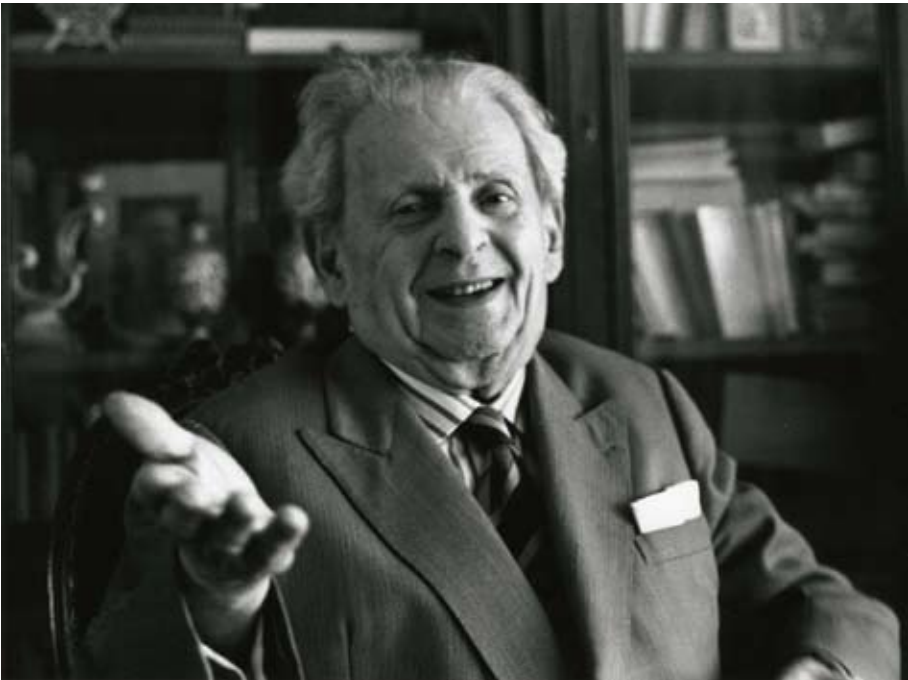
The second volume of the journal *Athena: Philosophical Studies* is dedicated to Emmanuel Levinas. As is well known, Levinas was born in 1906 in Kaunas, Lithuania, into a Jewish family, where he received a traditional Jewish education. In 1924 he left for Strasbourg University to study philosophy. From that moment Levinas, like Jurgis Baltrušaitis, Algirdas Julius Greimas, Marija Gimbutas, Vytautas Kavolis, Jonas Mekas, Jurgis Mačiūnas and many others, belonged not only to Lithuania, but to the entire world. We can say that factual circumstances of Levinas' life are echoed in this volume as well. The first part of the volume represents international research on Levinas: it is a collection of articles based on the papers given in the international conference in Commemoration of Emmanuel Levinas, which took place in Loyola College in Maryland in 2005. I want to thank Paul Richard Blum for his trust and help and the unexpected (to myself) idea to publish the conference material in Lithuania. I think it presents a good opportunity to deliver a message that Lithuania has been an independent country already for sixteen years and that people concerned with philosophy continue to work here!

I am grateful to my colleagues who have contributed to this volume. Their articles are proof of a strong Lithuanian school in Levinasian scholarship. His letters and manuscripts bear witness to the fact that Levinas never forgot the Lithuanian language; but more important are these traces left by Levinas in contemporary Lithuanian philosophy, which due to political will or historical contingency, is still written in the Lithuanian language.

Also I want to thank Bracha L. Ettinger for permission to reprint her conversation with Levinas, which reveals not only their Hebrew kinship, but also the contradictions owing to differences in gender, philosophical school and even generation. Bracha L. Ettinger's essay sheds more light on this tension between Levinasian philosophy, postfeminism and (post?)psychoanalysis. Also many thanks for the permission to reprint the photos of Levinas, which were made during this conversation. They supplement the argumentation with significant gestures.

Many thanks to my colleagues Danutė Bacevičiūtė and Naglis Kardelis – for their patience, competence and collaboration.

Audronė Žukauskaitė

© Emmanuel Levinas in conversation, photographed by Bracha L. Ettinger, 1991.

